

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. června 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Hubáčkové a soudců JUDr. Dušana Pašky a JUDr. Petra Brauna, odvolání obžalovaného **Bc. Tomáše F.**, narozeného xxx, bytem xxx a obžalovaného **Marka A.**, narozeného xxx, bytem xxx proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 18. prosince 2018, sp. zn. 2T 245/2016 a rozhodl **takto:**

Podle § 258 odst. 1 písm. e), f) odst. 2 tr. řádu **se napadený rozsudek z r u š u j e ve vztahu k oběma obžalovaným ve výrocích o trestech a u obžalovaného Bc. Tomáše F. rovněž ve výroku o náhradě škody a při nezměněných výrocích o vině obžalovaných se podle § 259 odst. 3 písm. a) tr. řádu znovu rozhoduje tak, že se obžalování odsuzují a to:**

1) obžalovaný Tomáš F., nar. xxx v xxx

Podle § 210 odst. 5 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 300.000 Kč (slovy třístatisíc korun) sestávajícího podle § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku z 300 (třiset) denních sazeb po 1.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání nebo podnikání v oboru pojišťovnictví a zprostředkování pojišťovnictví na dobu 3 (tři) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Bc. Tomáš F. povinen uhradit na náhradě škody poškozeným

Kooperativa pojišťovně, a.s. se sídlem Pobřežní 665/21, Praha 8 částku **349.000,-Kč**

Generali Pojišťovně, a.s., se sídlem Bělehradská 299/132, Praha 2 částku **40.000,- Kč**

Zuzaně Č., nar. xxx, bytem xxx částku **513.673,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Zuzana Č. a Kooperativa pojišťovna, a.s. (údaje viz. shora) **odkazují** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2) obžalovaný Marek A., nar. xxx v xxx

Podle § 210 odst. 4 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) let.**

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn (pokud jde o výroky o vině u obou obžalovaných, výroky o náhradě škody u obžalovaného A. a výroky týkající se pravomocně odsouzené Jany H.).

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 2T 245/2016 ze dne 18. 12. 2018 byl obžalovaný Bc Tomáš F., nar. xxx v xxx uznán vinným zločinem pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 5 písm. c) tr. zákoníku dílem dokonaným a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

2. Týmž rozsudkem byl uznán vinným obžalovaný Marek A., nar. xxx v xxx a to jednak přečinem pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. a), b), c) odst. 4 tr. zákoníku částečně samostatně a částečně ve spolupachatelství dle ustanovení § 23 tr. zákoníku a jednak pokusem přečinu pojistného podvodu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku § 210 odst. 1 písm. b) odst. 4 tr. zákoníku a to ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku.

3. Je třeba uvést, že současně předmětným rozsudkem byla uznána vinnou i Jana H., nar. xxx a to přečinem pojistného podvodu podle § 210 odst. 4 tr. zákoníku a to ve spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku Rozhodnutí týkající se Jany H. již nabylo právní moci.

4. Pokud jde o obžalovaného Tomáše F., byl tento podle § 210 odst. 5 tr. zákoníku odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců. Podle § 59 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (správně § 56 tr. zákoníku) byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku byl současně odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 300.000,- Kč složeného podle § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku ze 300 denních sazeb po 1.000,- Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců. Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku byl rovněž odsouzen k trestu zákazu činnosti spočívající ve výkonu zaměstnání nebo podnikání v oboru pojišťovnictví a zprostředkování pojišťovnictví na dobu 5 let.

Pokud jde o obžalovaného Marka A., byl odsouzen podle § 210 odst. 4 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 let. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

odsouzen rovněž k peněžitému trestu a to ve výměře 100.000,- Kč složeného podle § 68 odst. 1, 2 tr. zákoníku ze sta denních sazeb po 1.000,- Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven jmenovanému náhradní trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců.

5. Současně soud I. stupně rozhodl i o náhradě škody, kdy určil povinnost obžalovanému Tomáši F. uhradit poškozeným tak, jak jsou přesně specifikováni ve výroku napadeného rozsudku, částky a to Kooperativě pojišťovně a. s. částku 354.500,- Kč, Generali pojišťovně a. s. částku ve výši 64.001,- Kč, České pojišťovně a. s. částku ve výši 35.700,- Kč, BNP Paribas Cardif Pojišťovně částku ve výši 14.454,30,- Kč, MetLife Europe d. a. c., pobočka pro ČR částku ve výši 30.000,- Kč a Zuzaně Č., nar. xxx částku ve výši 513.673,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu byla poškozená Zuzana Č. odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody (který soud I. stupně specifikoval částkou 270.577,- Kč) na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla rovněž uložena povinnost k náhradě škody Marku A. a to uhradit poškozeným ČSOB pojišťovně, a.s. se sídlem v Pardubicích, Zelené předměstí – Masarykovo náměstí 1458 částku ve výši 3.000,- Kč a společně a nerozdílně s obžalovanou (nyní již odsouzenou) Janou H. České pojišťovně a. s. (bližší specifikace viz rozsudek) částku ve výši 80.000,- Kč.

6. Podle skutkových zjištění soudu I. stupně obžalovaní:

1) obžalovaný F. sám

dne 15.04.2013, s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy Perspektiva č. 1420706582, kterou uzavřel dne 28.02.2010 s poškozenou společností Kooperativa pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal na Centrum zákaznické podpory Kooperativa pojišťovny oznámení o úrazu, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 25.02.2013 provedeném MUDr. Michalem Tučkem v Ústřední vojenské nemocnici v Praze s diagnózou „S430 Luxatio omi“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 63.000,- Kč na bankovní účet č. xxx/5500 k újmě Kooperativa pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, neboť obžalovaný jí předložil pozměněnou lékařskou zprávu, v jejímž originále je stanovena diagnóza „S400 Contusio omi 1. dx“, *na základě které by doba nezbytného léčení za originální diagnózu č. 195 tabulky pojišťovny nepřesáhla nasmlouvanou karenční dobu, a tím by nebylo pojistné plnění vypláceno vůbec, a tím způsobil ke škodě pojišťovny Kooperativa pojišťovna, a.s., škodu 63.000,-Kč.*

2) obžalovaný F. sám

dne 22.08.2013 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy Perspektiva č. 1420706582, kterou uzavřel dne 28.02.2010 s poškozenou společností Kooperativa pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal na Centrum zákaznické podpory Kooperativa pojišťovny oznámení o úrazu, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 15.06.2013 provedeném MUDr. Petrem Krejčím v Ústřední vojenské nemocnici v Praze s diagnózou „S630 Vymknutí zápěstí“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 198.000,- Kč na bankovní účet č. xxx/5500 k újmě Kooperativa pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, neboť obžalovaný jí předložil padělanou lékařskou zprávu, aniž by byl v předmětném zdravotnickém zařízení vyšetřen,

3) obžalovaný F. sám

dne 14.11.2013 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy Perspektiva č. 1420706582, kterou uzavřel dne 28.02.2010 s poškozenou společností Kooperativa pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal na Centrum zákaznické podpory Kooperativa pojišťovny oznámení o úrazu, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 10.10.2013 provedeném MUDr. Markem Joklem ve Fakultní

nemocnici v Motole s diagnózou „S834 distensio LCL genus I. dx“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 63.000,- Kč k újmě Kooperativa pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, neboť obžalovaný jí předložil pozměněnou lékařskou zprávu, jejíž originál byl vydán dne 31.10.2013 bez potřeby použití ortézy, *na základě které by doba nezbytného léčení za originální diagnózu č. 346 tabulky pojišťovny nepřesáhla nasmlouvanou karenční dobu a tím by nebylo pojistné plnění vypláceno vůbec, a tím způsobil ke škodě pojišťovny Kooperativa pojišťovna, a.s., škodu 63.000,-Kč.*

4) obžalovaný F. sám

dne 14.11.2013 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy Dolce Vita - variabilní životní pojištění č. 9638091983, kterou uzavřel dne 10.07.2013 s poškozenou společností Generali pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal na centrální podatelnu Generali pojišťovny oznámení o úrazu, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 10.10.2013 provedeném MUDr. Markem Joklem ve Fakultní nemocnici v Motole s diagnózou „S834 distensio LCL genus I. dx“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 36.000,- Kč na bankovní účet č. xxx/5500 k újmě Generali pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 299/132, neboť obžalovaný jí předložil pozměněnou lékařskou zprávu, jejíž originál byl vydán dne 31.10.2013 bez potřeby použití ortézy, *na základě které by při maximální době léčení došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 21.000,- Kč, čímž se ke škodě Generali pojišťovny, a.s., obohatil o částku nejméně 15.000,-Kč.*

5) obžalovaný A. sám

dne 19.12.2013 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy Vision4Life č. 3794824218, kterou uzavřel dne 09.07.2013 s poškozenou společností Česká pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, oznámil společnosti Česká pojišťovna pojistnou událost, k níž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 10.09.2013 provedeném MUDr. Markem Niedobou ve Fakultní nemocnici v Motole s tím, že se úraz stal „před týdnem“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 5.744,- Kč k újmě České pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, neboť obžalovaný jí předložil pozměněnou lékařskou zprávu, jejíž originál hovoří o tom, že se úraz stal včera, tedy dne 09.09.2013,

6) obžalovaný A. sám

dne 21.04.2014 uzavřel s poškozenou společností Uniqa pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 6, Evropská 810/136, prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, rizikové životní pojištění s dividendou č. 3825459644, přičemž při vyplňování zdravotního dotazníku pod bodem 5. na otázku, zda utrpěl úrazy, a pokud ano, jaké a kdy, odpověděl negativně, ačkoliv věděl, že v letech 2010 až 2014 utrpěl různá poranění horních i dolních končetin,

7) obžalovaný F. sám

dne 22.04.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění Garde č. 3200017230, kterou uzavřel dne 25.03.2014 s poškozenou společností MetLife pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal společnosti MetLife pojistné hlášení o úrazu nebo nemoci, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 17.04.2014 provedeném MUDr. Michalem Zárubou v Thomayerově nemocnici s diagnózou „S9290 Fractura os cuneiforme mediale“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 30.000,- Kč na bankovní účet č. xxx/5500 k újmě společnosti MetLife Europe d.a.c., se sídlem Praha 1, Purkyňova 2121/3, neboť obžalovaný jí předložil padělanou lékařskou zprávu, aniž by byl v předmětném zdravotnickém zařízení vyšetřen,

8) obžalovaný F. sám

dne 29.04.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění Dynamik S č. 6896296110, kterou uzavřel dne 27.12.2004 uzavřel s poškozenou

společností Česká pojišťovna a.s., a dále na základě pojistné smlouvy č. 7013676013, kterou uzavřel dne 09.04.2014 s poškozenou společností Česká pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal na centrálu České pojišťovny oznámení o pojistné události, k níž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 17.04.2014 provedeném MUDr. Michalem Zárubou v Thomayerově nemocnici s diagnózou „S9290 Fractura os cuneiforme mediale“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 35.700,- Kč na bankovní účet č. xxx/5500 k újmě České pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, neboť obžalovaný jí předložil padělanou lékařskou zprávu, aniž by byl v předmětném zdravotnickém zařízení vyšetřen,

9) obžalovaný A. a H.

dne 15.05.2014 uzavřel obžalovaný A. jako zprostředkovatel společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, s obžalovanou H. pojistnou smlouvu 4Life č. 7016911910 na Jiřího H., nar. xxx, manžela obžalované H., která jí za svého manžela s poškozenou společností Česká pojišťovna, a.s., podepsala, a následně se obžalovaného A. dotázala, zda by mohl zařídit, aby v rámci této pojistné smlouvy byl proplacen úraz, který se Jiřímu H. přihodil v roce 2013, přičemž po jeho souhlasném stanovisku mu doručila příslušnou lékařskou dokumentaci Jiřího H., při další návštěvě jí obžalovaný A. tuto dokumentaci vrátil i s pozměněnou lékařskou zprávou o datu úrazu a o ošetření Jiřího H. provedeném údajně dne 12.06.2014 MUDr. Janem Ježkem ve Fakultní nemocnici Královské Vinohrady s diagnózou „S9200 Fr. Osis calcanei 1. dx.“, ačkoliv obžalovaná H. věděla, že k úrazu došlo již dne 02.08.2013, načež dne 24.06.2014 oznámila za svého manžela pojistnou událost a zaslala pozměněné materiály České pojišťovně, a.s., se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, která ke své újmě vyplatila pojistné plnění ve výši 80.000,- Kč,

10) obžalovaný F. sám

dne 12.06.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy Dolce Vita - variabilní životní pojištění č. 9638091983, kterou uzavřel dne 10.07.2013 s poškozenou společností Generali pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal na centrální podatelnu Generali pojišťovny oznámení o úrazu, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 24.04.2014 provedeném MUDr. Michalem Zárubou v Thomayerově nemocnici s diagnózou „S9290 Fractura os cuneiforme mediale“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 50.000,- Kč k újmě Generali pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 299/132, neboť obžalovaný jí předložil padělanou lékařskou zprávu, aniž by byl v předmětném zdravotnickém zařízení vyšetřen,

11) obžalovaný F. sám

dne 10.07.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění ING smart č. 86097019, kterou uzavřel dne 23.06.2014 s poškozenou společností ING Životní pojišťovna, N.V., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal společnosti ING Životní pojišťovna, N.V., oznámení pojistné události následkem úrazu, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 03.07.2014 provedeném MUDr. Petrem Jarošem v Ústřední vojenské nemocnici v Praze s diagnózou „S761 1 dx - Ruptura m. recti fem 1dx“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 28.000,- Kč na bankovní účet č. xxx/5500, společnosti NN Životní pojišťovna, N.V., se sídlem Praha 5, Nádražní 344/25, však škoda v této částce nevznikla přesto, že jí obžalovaný předložil pozměněnou lékařskou zprávu, v jejímž originále ze dne 02.07.2014 je stanovena diagnóza „Ruptura part. m. recti fem 1 dx“, neboť pojistné plnění ve výši 28.000,- Kč by pojišťovna uhradila i při předložení pravé lékařské zprávy, protože doba léčení byla více než 8 dnů a kratší než 29 dnů.

12) obžalovaný F. sám

dne 10.07.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění Perspektiva č. 1422183318, kterou uzavřel dne 27.05.2014 na osobu Monika F., nar. xxx,

s poškozenou společností Kooperativa pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal společnosti Kooperativa pojišťovna oznámení o úrazu, k němuž doložil záznam o ambulantním vyšetření ze dne 10.07.2014 provedeném MUDr. Michalem Vybíralem ve Fakultní nemocnici v Motole s diagnózou „S630 luxatio os lunatum“, na základě kterého došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 25.000,- Kč na bankovní účet Petry F. č. 1453866143/0800 k újmě Kooperativa pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, neboť obžalovaný jí předložil padělanou lékařskou zprávu, aniž by Monika F. byla v předmětném zdravotnickém zařízení vyšetřena,

13) obžalovaný F. sám

dne 15.07.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění Perspektiva č. 1422126449, kterou uzavřel dne 03.06.2014 na osobu Michal B., nar. xxx, s poškozenou společností Kooperativa pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal společnosti Kooperativa pojišťovna oznámení o úrazu, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 14.07.2014 provedeném MUDr. Petrem Jarošem v Ústřední vojenské nemocnici v Praze s diagnózou „S9200 Fr. Osis calcanei 1. dx.“, na základě které došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 56.500,- Kč na bankovní účet Aleny K. č. 43-7412790207/0100 k újmě Kooperativa pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, neboť obžalovaný jí předložil pozměněnou lékařskou zprávu, v jejímž originále je stanovena diagnóza „S9220 1 sin“, *na základě které by při zjištění tabulkové diagnózy 484 došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 25.000,- Kč*, nicméně Alena K. nechala přijatou platbu odeslat poškozené společnosti zpět, čímž by ke škodě Kooperativa pojišťovny, a.s. způsobil škodu ve výši 31.500,-Kč.

14) obžalovaný F. sám

dne 29.07.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění Wüstenrot ProSichr č. 2000330952, kterou uzavřel dne 23.06.2014 s poškozenou společností Wüstenrot životní pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal společnosti Wüstenrot životní pojišťovna oznámení o úrazu, k němuž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 03.07.2014 provedeném MUDr. Petrem Jarošem v Ústřední vojenské nemocnici v Praze s diagnózou „S761 1 dx - Ruptura m. recti fem 1 dx“, na základě které požadoval vyplacení pojistného plnění ve výši 21.000,- Kč k újmě Wüstenrot životní pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 4, Na hřebenech II 1718/8 (nyní Allianz pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 8, Ke Štvanici 656/3), neboť obžalovaný jí předložil pozměněnou lékařskou zprávu, v jejímž originále ze dne 02.07.2014 je stanovena diagnóza „Ruptura part. m. recti fem 1 dx“, *na základě které by při maximální době léčení došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 21.000,- Kč*, avšak k vyplacení pojistného plnění nedošlo,

15) obžalovaný F. sám

dne 22.08.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění Dynamik S č. 6896296110, kterou uzavřel dne 27.12.2004 uzavřel s poškozenou společností Česká pojišťovna a.s., a dále na základě pojistné smlouvy č. 7013676013, kterou uzavřel dne 09.04.2014 s poškozenou společností Česká pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal elektronicky společnosti Česká pojišťovna oznámení o pojistné události, k níž doložil zprávu o ambulantním vyšetření ze dne 19.08.2014 provedeném MUDr. Michaelou Kassaiovou v Nemocnici na Bulovce s diagnózou „S9200 Fr. Osis calcanei 1.dx“, na základě které by mu bylo při správnosti diagnózy a zranění proplaceno pojistné plnění 64.000,-Kč, neboť obžalovaný jí předložil padělanou lékařskou zprávu, aniž by byl v předmětném zdravotnickém zařízení vyšetřen, avšak k vyplacení pojistného plnění nedošlo,

16) obžalovaný F. sám

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

dne 04.09.2014 s úmyslem se neoprávněně obohatit na Praze 2, Francouzská 171/28, bez vědomí pojištěné Zuzany Č., nar. xxx, vyplnil a odeslal žádosti o ukončení jejích pojistných smluv č. 20260963, č. 20260964, č. 20260968 a č. 20260969 vedených u společnosti MetLife Amcico pojišťovna, a.s., přičemž na všech těchto žádostech uvedl pro výplatu odkupného bankovní účet Veroniky K. č. xxx/2700, na který bylo společností MetLife Europe Limited (nyní MetLife Europe d.a.c., pobočka pro Českou republiku) vyplaceno odkupné ze zrušených smluv v celkové výši 513.673,- Kč, čímž Zuzaně Č. způsobil škodu ve výši 513.673,- Kč,

17) obžalování F. a A.

dne 22.09.2014 na základě pojistné smlouvy č. 643069271, kterou MUDr. Jitka F., nar. xxx, uzavřela dne 18.07.2013 s poškozenou společností Generali pojišťovna, a.s., oznámil této společnosti pojistnou událost, ke které mělo dojít dne 21.09.2014 na Praze 1 v podzemních garážích obchodního domu Palladium, kde měl dopravní nehodu s osobním motorovým vozidlem tovární značky Maserati Gran Turismo, RZ: xxx, a ačkoliv věděl, že automobil byl opraven v servisu společnosti Scuderia Praha, a.s., předložil společnosti Generali pojišťovna fakturu č. 214201467 údajně vystavenou společností Ital-Auto dne 03.10.2014 na částku 398.025,- Kč za náhradní díly a opravu poškozeného vozidla, přičemž na této fiktivní faktuře uvedl telefonní číslo xxx užívané obviněným A., který po předchozí dohodě s obviněným F.em přijal dne 05.01.2015 ve 14.33 hodin telefonický hovor od zaměstnance Generali pojišťovny Miroslava J. a sdělil mu, že pan K., jednatel společnosti Ital-Auto servis, není momentálně přítomen a že zavolá později nazpět, přičemž následně obviněný F. zavolal Miroslavu Jansovi z telefonního čísla obviněného A., představil se jako majitel autoservisu pan K. a s Miroslavem Jansou hovořil o opravě vozu značky Maserati, avšak k vyplacení požadovaného pojistného plnění ve výši 378.124,- Kč k újmě společnosti Generali pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 2, Bělehradská 299/132, nedošlo,

18) obžalovaný A. sám

dne 08.01.2015 na základě pojistné smlouvy o majetkovém pojištění občanů č. 6124761987 ze dne 06.10.2014 vedené na osobu Monika F., nar. xxx, u společnosti ČSOB pojišťovna, a.s., oznámil této společnosti pojistnou událost, jejímž předmětem bylo způsobení škody Marku A. rozbitím displeje mobilního telefonu značky Samsung Galaxy S4, IMEI: 356843056539706, a displeje tabletu značky Apple iPad Air, výrobní číslo: 358770054968942, přičemž ČSOB pojišťovně předložil fakturu č. 114FV07214 za opravu mobilního telefonu na částku 3.300,- Kč a fakturu č. 114FV04952 za opravu tabletu na částku 4.900,- Kč, které měla vystavit společnost Mobil pohotovost GSM, s.r.o., ačkoliv obžalovaný věděl, že se jedná o padělané faktury, že předmětné přístroje nebyly opraveny a že nebyly jeho majetkem, přičemž na základě padělaných faktur došlo k vyplacení pojistného plnění ve výši 3.000,- Kč na bankovní účet č. 6364861001/5500 k újmě ČSOB pojišťovny, a.s., se sídlem Pardubice, Masarykovo náměstí 1458,

19) obžalovaný F. sám

dne 19.01.2015 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění Perspektiva č. 1422183318, kterou uzavřel dne 27.05.2014 na osobu Monika F., nar. xxx, s poškozenou společností Kooperativa pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal společnosti Kooperativa pojišťovna oznámení o úrazu, k němuž doložil záznam o ambulantním vyšetření ze dne 29.11.2014 provedeném MUDr. Františkem Holým ve Fakultní nemocnici v Motole s diagnózou „S6230 Fractura metacarpu IV, V, 1 dx“, na základě které požadoval vyplacení pojistného plnění ve výši 17.500,- Kč k újmě Kooperativa pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21, neboť obžalovaný jí předložil padělanou lékařskou zprávu, aniž by Monika F. byla v předmětném zdravotnickém zařízení vyšetřena, avšak k vyplacení pojistného plnění nedošlo,

20) obžalovaný F. sám

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

dne 29.01.2015 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě souhlasu s pojištěním č. 60000448 ze dne 02.04.2014 s poškozenou společností BNP Paribas Cardif pojišťovna, a.s., oznámil u orgánu Policie ČR, Obvodní ředitelství Praha II, Místní oddělení Vinohrady, na Praze 2, Šafaříkova 607/12, že mu neznámý pachatel dne 28.01.2015 v době od 17.00 hodin do 17.30 hodin z kanceláře ve třetím patře domu na adrese Praha 2, Francouzská 171/28, odcizil ze stolu mobilní telefon značky Iphone 5S, IMEI: 358826059711545, ačkoliv věděl, že jej používal i dne 29.01.2015, kdy jej prodal společnosti Mobil Pohotovost, s.r.o., na Praze 5, Nádražní 116/61, přičemž na základě nepravdivého trestního oznámení mu společnost BNP Paribas Cardif pojišťovna, a.s., se sídlem Praha 5, Plzeňská 3217/16, poskytla ke své újmě nový telefonní přístroj v hodnotě 14.454,- Kč,

21) obžalovaný F. sám

dne 04.02.2015 s úmyslem se neoprávněně obohatit na základě pojistné smlouvy o životním pojištění Život v pohodě č. 7033273717, kterou uzavřel dne 07.10.2014 na osobu Roman Ž., nar. xxx, s poškozenou společností Česká pojišťovna, a.s., prostřednictvím společnosti OVB Allfinanz, a.s., na Praze 2, Francouzská 171/28, zaslal společnosti Česká pojišťovna, a.s., oznámení pojistné události, k němuž doložil záznam o ambulantním vyšetření ze dne 18.12.2014 provedeném MUDr. Michalem Vybíralem ve Fakultní nemocnici v Motole s diagnózou „S836“, na základě které požadoval pojistné plnění ve výši 70.500,- Kč k újmě České pojišťovny, a.s., se sídlem Praha 1, Spálená 75/16, neboť obžalovaný jí předložil padělanou lékařskou zprávu, aniž by Roman Ž. byl v předmětném zdravotnickém zařízení vyšetřen, avšak k vyplacení pojistného plnění nedošlo,

přičemž výše uvedeným společností způsobil obžalovaný F. celkovou škodu ve výši **1.039.327,- Kč** a pokusil se způsobil další škodu ve výši **530.124,- Kč**, obžalovaný A. způsobil celkovou škodu ve výši 88.744,- Kč a pokusil se přispět ke způsobení další škody ve výši 378.124,- Kč, a obžalovaná H. způsobil škodu ve výši 80.000,- Kč.

K tomu je třeba uvést, že pokud je v popisu skutku uváděná obžalovaná Jana H. vzhledem k tomu, že rozhodnutí v tomto smyslu nabylo právní moci, je třeba na ní hledět jako na pravomocně odsouzenou.

7. Proti tomuto rozsudku si v zákonné lhůtě podali odvolání oba dva obžalovaní, která následně obšírně odůvodnili za pomoci svých obhájců. Odvolací námítky obžalovaných obecně směřují proti všem výrokům napadeného rozsudku. Z obsahu jejich odvolání se však jednoznačně podává, že největší důraz je kladen především na uložení nepřiměřených trestů.

8. Pokud jde o odvolání obžalovaného Bc. Tomáše F., uvedl ve svých odvolacích námítkách, na kterých setrval i u veřejného zasedání, že napadenému rozsudku vytyká neúplná a nedostatečná skutková zjištění. Pokud jde o skutek označený v rozsudku č. 1, polemizuje se závěry soudu stran hodnocení jeho zranění, ke kterému se vyjadřoval MUDr. Michal Tuček a to ve smyslu, zda došlo k pohmoždění či vykloubení ramenního kloubu. Jmenovaný má za to, že nebylo přihlédnuto k dodatečné zprávě MUDr. Jitky F. ze dne 24. 4. 2013, že na zprávu MUDr. Michala Tučka proto nelze nahlížet jako na zprávu pozměněnou a nelze pominout repozici ramene provedenou MUDr. F.. Pojišťovna sama poté uznala předmětný úraz jako vymknutí kosti pažní léčené konzervativně a uznala dobu léčení 21 dní, tedy o sedm dní přesahující karenční dobu a vyplatila pojistné 63.000,- Kč. Proto má obžalovaný za to, že v tomto smyslu nedošlo k trestné činnosti a tento útok, který se sice stal, nemůže být trestným činem.

9. Rovněž tak pokud jde o útoky pod body 11 a 14 napadeného rozsudku, nemohou být kvalifikovány tak, jak je uvedeno v rozsudku. Pokud soud poukazuje na pozměněnou zprávu ze dne 3. 7. 2014 zpracovanou MUDr. Petrem Jarošem z ÚVN v Praze, uvádí obžalovaný, že tuto předložil jak ING životní pojišťovně tak Wüstenrot životní pojišťovně a doktor Jaroš u hlavního

líčení vypověděl, že uvedená diagnóza, tedy prasklina stehenního svalstva vpravo, byla stanovena na základě ultrazvukového vyšetření a neshledal na ni nic podivuhodného. Žalovaný trvá na tom, že skutečně zranění utrpěl a jedinou pochybnost vyvolává rozdíl v datech zprávy o jeden den, tedy 2. či 3. 7. 2014. V tomto smyslu má za to, že nelze považovat ani tyto skutečnosti za tak podstatné, které by mohly vést ke kvalifikaci jeho jednání jako trestného činu. Konec konců, zde škoda nevznikla, neboť k výplatě odškodnění by došlo v obou případech.

Dále se podrobně obžalovaný zabýval skutky označenými pod bodem 3 a 4 napadeného rozsudku, kdy zpráva předložená doktorem Joklem, byla hodnocená soudem jako pozměněná proto, že obsahovala údaj o léčbě nataženého vazy ortézou, ačkoliv MUDr. Jokl tuto léčbu nepovažoval za potřebnou. Soud nevzal v úvahu závěry MUDr. Kamila Veselého, nepřihlédl ke zprávě ze dne 4. 11. 2013, kdy ve své podstatě doktor Veselý fixaci doporučil a potvrdil. Obžalovaný trvá na tom, že zranění skutečně utrpěl, a neměl být v těchto bodech uznán vinným. V tomto smyslu nebyl prokázán jeho subjektivní úmysl nezbytný k tomu, aby jednání mohlo být hodnoceno jako pojistný podvod.

10. Dále poukazuje odvolatel na skutek kvalifikovaný pod bodem 16. V tomto skutku byla vyčíslena nejvyšší způsobená škoda 513.673,- Kč. Obžalovaný zpochybňuje svoji účast na tomto skutku ve smyslu způsobení trestného činu, kdy má za to, že nebyla dostatečně vyhodnocena výpověď svědka K., kdy bez jeho vědomí by nebylo možné, aby pojistné smlouvy ukončil, kdy svědek K. byl se jmenovanou v příbuzenském vztahu na rozdíl od něho. Udál rovněž, že neměl k dispozici originál podpisu Č. a nemohl by tak tedy jednat bez součinnosti K.. Popírá výpověď K. i Č., kdy tvrdil, že jednal v dobré víře s tím, že majitelka účtu s tímto postupem souhlasí a vysvětlil, že peníze poslal na účet své přítelkyně Veroniky K. proto, že připravoval rozvod svého manželství a takto je v podstatě chtěl zabezpečit. Má tedy za to, že nemohl být uznán vinným tímto útokem.

Rovněž tak poukazuje i na útok uvedený pod bodem 17 a zcela zpochybňuje výpověď svědka Václava K. související s možností vypracování předchozího rozpočtu oprav poškozeného auta. Pojistné bylo u pojišťovny Generali uplatňováno na základě faktury, nikoliv na základě rozpočtu. Má za to, že ani předmětné odposlechy citované soudem nemohou ho v daném případě usvědčit.

Rovněž tak obžalovaný, pokud jde o bod 17 napadeného rozsudku, kde byl uznán vinným společně s obžalovaným A., nesouhlasí s formulováním skutkové věty, které je nepřezkoumatelné, kdy není zřejmé, kdo oznámil událost a předložil fakturu, zda on či obžalovaný A.. Nelze tedy dovodit, zda zde bylo společné jednání a společný úmysl. Proto neměl být odsouzen ani za tento skutek. Shodný závěr učinil u skutku č. 13, kdy poukazuje na nejasnost skutkových úvah v odůvodnění rozsudku, což vede k nesrozumitelnému výroku. Není zřejmé, z čeho dospěl soud k závěru, že Michal B. frakturu patní kosti neutrpěl a pokud jde o výpověď svědkyně Aleny K., která byla u hlavního líčení přčtena, vrátila tato předmětnou částku zpět a škoda pak nevznikla.

Dále obžalovaný polemizuje s body 12, 19 a 21, pokud jde o zranění či léčení příbuzných, tedy sestry Moniky a nevlastního tchána Ž., kdy připouští toliko, že ve prospěch těchto osob uzavřel pojistné smlouvy. Nebylo však nikterak prokázáno, že by zprávy o úrazech obstarával on, ale bylo to ze zpráv, které mu příbuzní doručili. V tomto směru ho nemohou žádným způsobem usvědčit ani odposlechy, které byly provedeny v hlavním líčení. Zdůrazňuje, že jako pracovník pojišťovací agentury, byl povinen se starat o ošetření pojistných událostí svých klientů. Uzavírá tedy, že pokud jde o skutková zjištění, jsou nedostatečná, ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu.

11. Odvolatel poté shrnul, že pomine-li veškeré skutkové nedostatky napadeného rozsudku, nemůže pominout tu skutečnost, jak soud I. stupně rozdělil jednotlivé útoky. Neztotožňuje se s tím, že některé z nich byly chápány jako dokonané, byť pojistné vyplaceno nebylo. Např. útoky

pod bodem 15, 17 a 19, kdy dle jeho názoru bod 20 není ve výroku kvalifikován vůbec (to se však odvolatel mylí). Pokud jde o bod 17, nevypořádal se dle jeho názoru soudce se spolupachatelstvím, společně s obžalovaným A.. Odvolatel poté edukuje soud o možnosti spáchání trestného činu z nedbalosti či úmyslně, vysvětluje tuto problematiku ve vztahu k právní kvalifikaci skutkové podstaty podle § 210 odst. 1 písm. a), b), c) i odst. 2 tr. zákoníku, kdy uvádí, že škoda není znakem základní skutkové podstaty tohoto trestného činu a je pouze okolností, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby. Má tedy za to, že kvalifikace použitá soudem je nesprávná, kdy mu je kladeno za vinu ve stádiu dokonání trestného činu něco, což bylo spácháno v pokusu. Opětovně poukazuje na skutky uvedené pod bodem 3 a 4, dále 7, 8 a 10, 11 a 14, kdy tvrdí, že pokud jde o použití jedné lékařské zprávy vůči více pojišťovacími institucím, poté nemůže jít o různé skutky (útoky), ale jedná se o jeden útok. Dovojuje tedy porušení ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) soudem I. stupně ve vztahu ustanovení § 116 tr. zákoníku.

Za této situace poté však soustředí odvolatel především svoji pozornost k rozhodnutí o trestu. Trest považuje za nepřiměřeně přísný, kdy zdůrazňuje především svoji bezúhonnost, určitou zaujatost soudu vůči jeho osobě, nepoužití jakékoliv polehčující okolnosti a poukazuje na výši způsobené škody v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 tr. zákoníku s odkazem na ustanovení § 41 písm. i) tr. zákoníku s poukazem na celkovou škodu, kterou měl způsobit. Má za to, že postup soudu při ukládání trestu nepodmíněného je v rozporu s ustanovením § 39 odst. 3 tr. zákoníku. Dle jeho názoru nepodmíněný trest v daném případě nepřichází v úvahu a poukazuje zejména na nezbytnost toho, aby soud přihlédl i k jeho osobním poměrům, zejména rodinnému vztahu a k tomu, že pečuje o 17ti měsíční dítě společně se svoji manželkou. Odkazuje v tomto smyslu na nález Ústavního soudu sp. zn. II.ÚS 2027/17 a nebezpečí, které by jeho dlouhodobá absence v rodině mohla mít na výchovu jeho nezletilého syna. Uvádí, že s finanční sférou nemá již cokoliv společného, nehodlá se do ní vracet. Po svém odchodu ze společnosti OVB Allfinanz podniká v odvětví developingu. Dovojuje, že i v tomto smyslu má dostatek empatie a sebereflexe, ačkoliv soud I. stupně tvrdí opak, neboť se snaží i v rámci tohoto podnikání prospět společnosti. Výměra trestu je nepřiměřená a vzhledem k jeho dosavadní bezúhonnosti se mělo jednat o trest podmíněně odložený. Nesouhlasí rovněž s uložením peněžitého trestu právě s odkazem na své rodinné poměry, kdy jeho příjem z podnikání činí zhruba 25.000,- Kč měsíčně. Trest by se tak mohl stát nedobytným.

Pokud jde o rozhodnutí o náhradě škody, má za to, že rozhodnutí soudu I. stupně postrádá vyhodnocení oprávněnosti přisouzení těchto nároků jednotlivým poškozeným a situace, kdy např. v případě uvedeném pod bodem 13 škoda nevznikla, neboť Alena K. peníze Kooperativě pojišťovně a. s. vrátila.

12. Je třeba ještě dodat, že u veřejného zasedání setrval obžalovaný F. na těchto odvolacích námitkách. Přesto nad rámec těchto odvolacích námitek předložil soudu k posouzení jeho sebereflexe doklady svědčící o tom, že provedl náhradu škody a to Generali pojišťovně a. s. v částce 24.001,- Kč, MetLife Europe d. a. c., částku 30.000,- Kč, BNP Paribas Cardif Pojišťovna, a.s. částku 14.454,30,- Kč a České pojišťovně, a.s. částku 35.700,- Kč. Žádal tedy soud, aby zohlednil i tuto jeho snahu po nápravě, rozsudek v tomto směru změnil.

13. Pokud jde o odvolání obžalovaného Marka A., nar. xxx směřuje toto rovněž do všech výroků napadeného rozsudku. Odvolatel především poukazuje na to, že nebyla prokázána objektivní stránka trestného činu u skutku 6, nebyla naplněna forma účastenství u skutku 17, došlo k porušení zásady personalit trestu, trest byl uložen v nepřiměřené výši. Soud nesprávně vycházel z účelové výpovědi odsouzené u skutku pod bodem 9 a zde rovněž absentovala příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody. Naprosto chybí odůvodnění výroku o náhradě škody.

Poté se odvolatel k těmto jednotlivým bodům vyjádřil podrobně a to jak v písemném odůvodnění odvolání, tak i u veřejného zasedání, kdy na těchto odvolacích námitkách setrval.

Pokud jde o útok uvedený pod bodem 6 napadeného rozsudku má za to, že zde nebyly splněny obligatorní znaky skutkové podstaty trestného činu pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Poukazuje na to, že samotná formulace otázky uvedené v tzv. „dotazníku pod bodem 5“ je natolik zavádějící, klamlivá a nepřesná, že mu nelze jeho odpověď klást za vinu. Pokud jde o skutek pod bodem 17, neztotožňuje se obžalovaný se závěry soudu, že měl v podstatě napomoci obžalovanému F. k usnadnění trestné činnosti, kdy jednání obžalovaného je popsáno v tomto skutku nesprávným způsobem a edukuje poté soud ve smyslu výkladu, co je to pomoc a úmysl v trestním řízení. Obžalovaný poté poukazuje zejména na nedostatky týkající se rozhodnutí o trestu, kdy ze strany soudu I. stupně nedošlo k přihlídnutí k ustanovení § 38 odst. 2 tr. zákoníku tzv. zásadě personaly trestu a došlo k naprosto nesprávnému rozhodnutí o uložení trestu peněžitého, kdy ani sám obžalovaný nezpůsobil takovou škodu, která by odpovídala výši uloženého peněžitého trestu za situace, kdy by mu byla vina jednoznačně prokázána. Trest je tedy nepřiměřený a současně je nepřiměřený i trest podmíněný, který mu byl uložen vzhledem k dlouhodobosti lhůty stanovené k osvědčení. Za této situace má tedy jmenovaný za to, že rozhodnutí soudu I. stupně v tomto smyslu je nesprávné, kdy se následně vrací k tomu, že soud I. stupně použil nesprávně účelové výpovědi nyní již odsouzené Jany H. a při svém hodnocení postupoval v rozporu s ustanovením § 26 tr. řádu. U tohoto skutku rovněž absentuje příčinná souvislost mezi jednáním obviněného a vznikem škody.

Dále odvolatel poukazuje především na nesprávný výrok soudu I. stupně strany náhrady škody v rozporu s ustanovením § 43 odst. 2, 3 tr. řádu z toho vyplývající nesprávný závěr o jeho povinnosti společně a nerozdílně s již pravomocně odsouzenou škodu České pojišťovně nahradit. Odvolatel odkazuje na to, že soud I. stupně výrok o náhradě škody vůbec nezduvodnil, vzal v úvahu, že výrok ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu je ve své podstatě exekučním titulem, musí být tedy jako součást meritorního rozhodnutí podřazen zásadám ústavnosti. Na svém odvolání poté setrval i u veřejného zasedání, kdy navrhl, aby napadený rozsudek byl vrácen soudu I. stupně poté, kdy bude zrušen, neboť je nepřezkoumatelný a zmatečný, kdy v písemném návrhu učinil návrh i na zproštění obžaloby u skutků 6 a 17.

14. Pokud jde o návrh intervenující státní zástupkyně, shledala rozsudek soudu I. stupně správným ve všech jeho výrocích a navrhla zamítnutí odvolání obou obžalovaných.

15. Městský soud v Praze jako soud odvolací z podnětu odvolání obou obžalovaných postupoval podle § 254 odst. 1 tr. řádu a přezkoumal zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání a i správnost postupu řízení, které jim předcházelo a to z hlediska vytýkaných vad, kdy k vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Takovéto skutečnosti však zjištěny nebyly.

Městský soud v Praze především zjišťoval, zda nebylo porušeno právo obžalovaných na obhajobu, kdy takovéto pochybení nezjistil, dále zjišťoval, zda soud I. stupně postupoval ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu a shromáždil dostatečné důkazy na to, aby mohl celou věc ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 posoudit. Městský soud v Praze uzavírá, že soud I. stupně věnoval předmětnému řízení dostatečnou pozornost. Sám nad rámec obžaloby v dané věci přibral znalce Ing. Karla Hereše z oboru peněžnictví a pojišťovnictví se specializací pojištění matematika a finanční analýzy pojistných kmenů pojišťoven a penzijních fondů. Tohoto následně podrobně k jednotlivým skutečnostem vyslechl. Městský soud v Praze připomíná, že hodnocení důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu je doménou soudu I. stupně a soud odvolací není oprávněn

do tohoto postupu soudu I. stupně zasahovat za situace, není-li tento diametrálně v rozporu s příslušnými ustanoveními trestního řádu. Takovéto závady zásadního charakteru však Městský soud v Praze v daném postupu soudu I. stupně a v jeho rozhodnutí nezjistil.

Městský soud v Praze toliko uzavírá, že se neztotožnil se závěry soudu I. stupně stran uložených trestů a rozhodnutí o náhradě škody. Pokud jde však o vinu obžalovaných, dospěl k jednoznačnému závěru o správnosti rozhodnutí soudu I. stupně u obou obžalovaných a to obžalovaného F. i obžalovaného A., jak bude níže specifikováno k jednotlivým odvolacím námitkám těchto obžalovaných. Přitom vycházel i ze situace, že pokud jde o odsouzenou, nabylo již rozhodnutí soudu I. stupně právní moci.

Za této situace poté rozhodl tak, jak je shora uvedeno, nezměnil rozhodnutí o vině u obžalovaných, avšak změnil rozhodnutí o trestech a náhradě škody a to i s přihlédnutím k úhradě části škod obžalovaným F.em. Uložené tresty totiž shledal odvolací soud nepřiměřeně přísnými a to s ohledem na osoby obžalovaných, ale i časový odstup od doby páčání trestné činnosti a i vzhledem k výši způsobené škody a dosavadní bezúhonnosti obou obžalovaných. Postupoval přitom podle zásad uvedených v § 38 § 39 tr. zákoníku.

16. Městský soud v Praze poukazuje na specifikum trestného činu pojistného podvodu ve smyslu ustanovení § 210 tr. zákoníku. Jedná se o speciální skutkovou podstatu. Nelze pak pominout, že u základní skutkové podstaty podle § 210 odst. 1 tr. zákoníku se nevyžaduje způsobení škody na majetku nebo obohacení pachatele nebo někoho jiného a k trestnosti podle ustanovení § 210 odst. 1 tr. zákoníku postačí nepravdivé uvedení (eventuálně zatajení) relevantních údajů pro pojistnou smlouvu. Za této situace jde tedy o tzv. předčasně dokonáný trestný čin (podvod) ve stádiu přípravy. Z tohoto pohledu je také třeba na trestnou činnost obou obžalovaných nahlížet. Dále nelze opominout tu skutečnost, že základním pramenem smluvního pojištění, které zde v podstatě bylo předmětem útoku obou pachatelů, je občanský zákoník (§ 2758 až 2872). V této souvislosti však nelze pominout především tu skutečnost, v jaké sféře se oba dva obvinění pohybovali a jaké povolání (zaměstnání) v době páčání svého jednání vykonávali v tom smyslu, že v předmětné agendě byli zběhlí. Poté je třeba obecně vycházet i z té skutečnosti, že pojistnou událostí je ve své podstatě nahodilá skutečnost, která je blíže označena v pojistné smlouvě nebo ve zvláštním právním předpisu, na který se pojistná smlouva odvolává, a se kterou je spojen vznik povinnosti pojistitele poskytnout pojistné plnění. Jde tedy o skutečnost, o které se odůvodněně předpokládá, že do budoucna může nastat, neví se však, zda nastane, nebo zda vůbec nastane. Poté je třeba vycházet z toho, že cesta pachatele tohoto trestného činu může být různá. Pachatel totiž v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch vyvolá nebo předstírá událost, s níž je spojeno právo na plnění z pojištění, nebo jiné obdobné plnění nebo stav vyvolaný pojistnou událostí a způsobí tak na cizím majetku škodu, nikoli nepatrnou.

U obžalovaného Tomáše F. pak je dovozeno v této souvislosti i způsobení značné škody, kdy jeho jednání je třeba kvalifikovat jako zločin a u obžalovaného Marka A. je jednání kvalifikováno toliko jako přečin, vzhledem ke škodě jim způsobené.

V této souvislosti Městský soud v Praze obecně tuto problematiku vysvětluje v návaznosti na následnou argumentaci k jednotlivým odvolacím námitkám obžalovaných a uzavírá, že podle jeho názoru je možno se ztotožnit se závěry soudu I. stupně stran viny obžalovaných, tedy v tom smyslu, že obžalovaní se dopustili svého jednání tak, jak je popsáno ve výroku napadeného rozsudku. Správná je i právní kvalifikace jejich jednání a to i přes drobné nuance a nepřesnosti, které by bylo na místě soudu I. stupně vytknout, které však nevedly k vadám ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu jak se obžalovaní snažili svými odvolacími námitkami prokázat. Nedošlo-li tedy k přesnému popisu jednání obžalovaných ve výroku rozsudku s odkazem na jednotlivé útoky a

jejich chronologické řazení, nelze pominout, že pokud jde o jejich specifikaci, je tato ve výroku rozsudku uvedena a lze jí akceptovat.

17. Pokud jde o jednotlivé odvolací námitky u obžalovaného Tomáše F.:

k bodu č. 1 je třeba uvést, že opatření doplňující zprávy MUDr. F. z 24. 4. 2013 shledává odvolací soud účelovým ze strany obžalovaného, kdy nepochybným účelem tohoto postupu bylo prodloužení tzv. karenční doby. Soud odvolací v tomto smyslu odkazuje zejména na to, že ačkoliv soud I. stupně se snažil naprosto přesně ke každému ze skutků, kde figurovala lékařská zpráva, vyhotovitele zprávy, byť skutečného, či domnělého vyslechnout, nemohl z výsledků výpovědi lékařů, kteří skutečně obviněného F. vyšetřovali, získat jednoznačnou výpověď, neboť mohli vycházet pouze z listinné zprávy s odkazem na časový odstup a jejich denní náplň práce. Nebyl tedy důvod, proč by předchozí zásah této lékařky „z rodiny“ nesdělil při ošetření v nemocnici. V tomto smyslu má odvolací soud za to, že odvolací námitka nemůže obstát.

Pokud jde o útoky pod body 11 a 14, jde v podstatě o změnu data předmětné lékařské zprávy. Lékař se k ní nemohl ani blíže vyjádřit. Jednalo se o prasklinu stehenního svalu, rozdíl byl shledán toliko v datu. Soud vycházel ze znaleckého posudku a stanovení výše karenční doby, jak podrobně v odůvodnění rozsudku vysvětlil. K odvolacím námitkám obžalovaného F. obecně je třeba uvést, že obžalovaný využil svého práva a v přípravném řízení nevypovídal. Nevypovídal rovněž ani před soudem I. stupně, přesto soud I. stupně se s jednotlivými skutky dostatečně vypořádal. Nyní odvolací námitky v podstatě nahrazují výpověď obžalovaného z předchozích stádií trestního řízení. Ačkoliv tuto skutečnost zákon připouští a obžalovaný nemůže být nucen k podání výpovědi, snaží se nyní svými námitkami zpochybnit řádně provedené důkazy soudu I. stupně.

Ani tato námitka k útokům pod body 11 a 14 však z pohledu odvolacího soudu nemůže obstát a to konkrétně v daném případě i s odkazem na znalecký posudek, na který bylo shora obecně odkázáno.

V tomto smyslu odvolatel poukazuje rovněž na bod 3 a 4 napadeného rozsudku. Tvrdí, že v tomto případě není prokázáno, že by postupoval úmyslně, že chybí subjektivní stránka zločinu jako základního znaku skutkové podstaty pojistného podvodu, tvrdí, že zranění utrpěl. Nicméně z dokazování soudu jednoznačně vyplynulo, že předložil oběma pojišťovacími společnostmi at' již Kooperativě a. s. či Generali pojišťovně pozměněnou zprávu. Ani tato odvolací námitka nemůže obstát.

Obdobně je tomu u útoku uvedeného pod bodem 16 napadeného rozsudku, který je svým způsobem specifický. Tímto jednáním obžalovaného byla způsobena největší škoda modifikující poté užití přísnějšího právního posouzení skutku. Odvolací soud nemá pochyb o tom, že jmenovaný jednal bez vědomí Zuzany Č., at' již úloha svědka Ondřeje K. v dané věci byla jakákoliv. Odvolací soud je v tomto rozsahu vázán zásadou obžalovací a musí se vypořádat s jednáním obžalovaného F.. Nic na věci nemění tvrzení odvolatele, že jmenovanou neznal. Výpověď svědkyně Č. i K. obžalovaného usvědčuje. Navíc je nepochybné, že peníze byly zaslány na účet (v té době jeho přítelkyně) Veroniky K. a obhajoba obžalovaného o tom, že tak učinil, aby odklonil peníze z rodiny a vypořádávání možného SJM v dané věci dle názoru odvolacího soudu neobstojí. Odvolací soud se v tomto smyslu ztotožnil se závěry soudu I. stupně.

Rovněž tak u útoku č. 17, kdy obžalovaný zpochybňuje výpověď svědka Václava K. v souvislosti se zpracovaným rozpočtem, tímto svědkem, který byl následně do jisté míry využit a použit v podstatě jako falešný doklad. Soud I. stupně jednoznačně dovodil, že na vystavené faktuře je neoriginální razítko firmy s jiným telefonním číslem. Právě předmětné telefonní číslo bylo číslem,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Marhoulová

kteře měl k dispozici spoluobžalovaný Marek A., který se poté na reakci pojišťovny Generali vydával za firmu Ital-Auto a součinnost obou obžalovaných v tomto smyslu je naprosto nesporná. Obžalovaný F. byl v té době kamarádem obžalovaného A. a v podstatě mu byl nadřizeným ve firmě OVB Allfinanz a. s. Praha 2. V daném případě je k dispozici i pravá faktura č. 214200475, je zřejmé, že padělek byl zřejmě vytvořen podle předlohy. V rámci předběžného šetření pojišťovny poté došlo i k předmětnému telefonátu, jak shora uvedeno. V tomto smyslu odkázal soud I. stupně správně i na odposlech a záznam telekomunikačního provozu, kdy pracovník pojišťovny J. hovoří nejdříve s Markem A. a následně s obžalovaným F. em v domnění, že mluví s Václavem K.. Následným hovorem poté F. kontroluje celou situaci v Generali pojišťovně, jak se celá věc vyvíjí.

Obžalovaný se poté ještě vrací k bodu 13 napadeného rozsudku a tvrdí, že není dána subjektivní stránka v tom smyslu, že nakonec Alena K. finanční částku pojišťovně vrátila. Takže škoda nevznikla. Obžalovaný však opomněl tu skutečnost, že to byl on, kdo uzavíral pro Michala B. předmětnou pojistnou smlouvu č. 1422126449 a že to byl on, kdo předložil pozměněnou lékařskou zprávu na pojistné plnění. Sám svědek B. potvrdil, že nikdy žádné pojistné neplatil, že se nechal ošetřit ve vojenské nemocnici, osobně sám pojistné plnění nedostal. Žádal obviněného, aby celou věc vyřídil. Nikdy nebyl na kontrole u doktora Veselého. Jednání v tomto případě je prokazováno i odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu a znaleckým posudkem a lékařská zpráva je jednoznačně pozměněna.

Poté odvolatel poukazuje na body 12, 19 a 21 v souvislosti s osobami příbuzných osob. Uvádí, že přirozeně těmto osobám zajišťoval pojistné smlouvy, avšak vycházel vždy z podkladů, které mu tyto osoby poskytly.

Obžalovaný poukazuje na nesprávnou právní kvalifikaci jeho jednání, kdy se však odvolací soud s jeho názory v tomto smyslu neztotožnil s obecným odkazem na popis objektivní i subjektivní stránky trestného činu pojistného podvodu, jak bylo shora uvedeno.

18. Následně odvolání obžalovaného směřuje do výroku o trestu a výroku o náhradě škody. V tomto smyslu odvolací soud odvolání obžalovaného vyhověl. Odvolací soud shledal trest, který byl uložen obžalovanému nepřiměřeným ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu. Jedná se zejména o nepodmíněný trest odnětí svobody, kdy k jeho uložení dle názoru soudu vzhledem k bezúhonnosti obžalovaného, vzhledem k časovému odstupu od spáchání trestné činnosti a vzhledem k jeho jisté sebereflexi vyplývající z úhrady určitých částek poškozeným společností, dospěl k závěru, že podmíněný trest odnětí svobody v daném případě pro obžalovaného postačí. Z těchto důvodů tedy rozhodl odvolací soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku a uložil obžalovanému F. trest, který je podmíněně odložen na nejdlejší možnou zkušební dobu. Přihlédl k jeho sociálním poměrům a současnému postavení i jisté sebereflexi, ale dospěl k závěru, že pokud jde o peněžitý trest, může se se závěry soudu I. stupně naprosto ztotožnit. Rovněž pokud jde o trest zákazu činnosti, je takovéto rozhodnutí na místě, avšak vzhledem k časovému odstupu a plynutí doby snížil předmětnou dobu trvání tohoto trestu. V tomto smyslu bylo odvolání obžalovaného vyhověno, kdy jeho odvolací námitky byly uznány důvodnými.

19. Pokud jde o rozhodnutí o náhradě škody, zde odvolací soud postupoval ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. f) tr. řádu vzhledem k úhradám, které jmenovaný již provedl a vzhledem k nesrovnalostem při sčítání výše náhrady škody způsobené především Kooperativě pojišťovně, dospěl odvolací soud k názoru uvedenému ve výroku tohoto rozsudku. Přepočítáním těchto škod u Kooperativy pojišťovny se jedná toliko o škody uvedené pod body 1, 2, 3, 12, kdy u bodu 13 byla vyplacená částka vrácena. (Jedná se tedy o škody ve výši 63.000,- Kč, 198.000,- Kč, 63.000,- Kč a 25.000,- Kč).

Odvolací soud tedy dospěl k závěru tak, jak je uveden ve výroku rozsudku odvolacího soudu. Odvolací soud vychází z toho, že poškozené firmy se řádně a včas připojily k trestnímu řízení. Tyto skutečnosti jsou zřejmé z obsahu spisu a z řádných připojení se k trestnímu řízení, jak bylo zaznamenáno u prvního hlavního líčení před soudem I. stupně. Vzal poté v úvahu úhrady škod, které provedl obžalovaný, jimiž provedl důkaz u veřejného zasedání a dospěl k závěru o jeho povinnosti k náhradě škody podle § 228 odst. 1 tr. řádu pouze ve prospěch Kooperativy pojišťovny a. s. částkou 349.000,- Kč, Generali pojišťovny a. s. částkou 40.000,- Kč, Zuzany Č. částkou 513.673,- Kč a se zbytkem nároku odkázal jak Zuzana Č., tak Kooperativu pojišťovnu dle § 229 odst. 2 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Tímto napravil drobná pochybení soudu I. stupně, kdy o nároku poškozených na náhradu škody řádně uplatněných nebylo obecně pochyb.

20. Městský soud v Praze uvádí, že vzhledem k chronologickému řazení rozsudku, který vycházel z obžaloby, řadil takto i vzhledem ke změnám, ke kterým došlo, výrok svého rozsudku, tedy v tom smyslu, že nejprve vynesl celý výrok týkající se Bc. Tomáše F. a následně výrok týkající se obžalovaného Marka A..

21. Pokud jde o odvolání obžalovaného Marka A., jak bylo shora přesně specifikováno, je třeba uvést následující:

Obecně jak bylo uvedeno shora, se soud odvolací neztotožnil se závěry soudu I. stupně toliko, pokud jde o uložení trestu u tohoto obžalovaného. Pokud jde o otázku viny a otázku náhrady škody, v tomto smyslu neshledal v rozhodnutí soudu I. stupně žádné pochybení. K jednotlivým odvolacím námitkám obžalovaného A. je třeba uvést následující: Odvolací soud nemá pochyb stran skutku (útku) uvedeného pod bodem 6 napadeného rozsudku, byť zde ke vzniku škody jako takové, nedošlo. Právě i s poukazem na to, jakou činnost obžalovaný A. vykonával, je naprosto nepředstavitelné, aby nerozuměl dotazníku, který mu byl v tomto smyslu předložen. Jakkoliv se mohou dotazy v dotazníku zdát zavádějící, jistě tomu tak nebylo pro pana obžalovaného, kdy jeho odvolací námitky v tomto smyslu neobstojí. Soud I. stupně dospěl k závěru, že závadové bylo samotné sjednání pojistné smlouvy se společností UNIQA pojišťovna č. 3825459644 o rizikovém zdravotním pojištění s dividendou a to právě z důvodu vyplnění nesprávného záznamu.

Pokud jde poté o námitky směřující k bodu č. 17 napadeného rozsudku, nemá zde odvolací soud o účasti odvolatele na tomto skutku jakýchkoliv pochyb. V bodu 17 se již odvolací soud vyjádřil s ohledem na odvolací námitku obžalovaného F., avšak nemůže se ztotožnit s tím, že by jmenovaný v tomto smyslu, tedy obžalovaný A. nenaplnil subjektivní stránku trestného činu pojistného podvodu ve formě úmyslu, jak uvádí odvolatel. Účast obžalovaného A. na popsáném trestném činu je naprosto jednoznačná, byť účast obžalovaného F. jí přirozeně daleko převyšuje. Obžalovaný A. ale musel být s celou věcí dokonale seznámen, aby vůbec věděl, jak má v daném případě reagovat, když jeho telefonní číslo bylo uvedeno jako telefonní číslo společnosti Ital-Auto a on věděl, jak má reagovat v případě dotazu pojišťovny Generali. Ostatně v té době byli oba obžalovaní přáteli a nelze tedy ze dvou inteligentních osob, které přicházely spolu pravidelně do styku a zabývaly se problematikou pojišťovnictví, činit hlupáky, kteří by se nedostatkem své znalosti a inteligence „zapletli“ do poměrně sofistikované záležitosti stran nezákonné výplaty částky za pojištění auta, ke které nakonec nedošlo ve výši 378.124,- Kč a to jen v podstatě z důvodu opatrného přístupu Generali pojišťovny a. s. Nemůže rovněž u obžalovaného A. obstát tvrzení o účelovém jednání nyní již pravomocně odsouzené, Jany H., nar. xxx u útoku uvedeného pod bodem 9. Jmenovaná se k trestné činnosti doznala. Výpovědí obžalovaného usvědčuje. Obžalovaný zde jednal společně s odsouzenou v podstatě na základě oznámení pojistné události Jiřího H., který si měl poranit pravý kotník a patu, kdy pravá lékařská zpráva MUDr. Jana Ježka byla vystavena dne

2. 8. 2013. Je nesporné, že sám obžalovaný A. se vydával za Jiřího H., když telefonoval s klientskou linkou pojišťovny MetLife a společně celou věc projednával následně s H., což je z odposlechů jednoznačně patrné. Tvrzení obžalovaného, že plnil pouze svoji povinnost vyplývající z toho, že sjednal původní pojišťovací smlouvu, nemůže obstát, neboť k celé záležitosti došlo bez vědomí Jiřího H., nar. xxx, který však ve věci odmítl vypovídat.

Další odvolací námitky obžalovaného směřovaly proti trestu a náhradě škody. V tomto smyslu odvolací soud shledal námitky obžalovaného důvodnými, pokud jde o uložený trest. Na obžalovaného se hledí, jako by nebyl trestán a především peněžitý trest, který mu byl uložen, vzhledem k výši způsobené škody, se jevil odvolacímu soudu jako nepřiměřený.

Odvolací soud tedy má za to, že rozdíl mezi oběma spoluobžalovanými je naprosto diametrální, když jednání obžalovaného A. je třeba posuzovat jako přečin, kdy nezpochybnil právní kvalifikaci určenou soudem I. stupně. Dospěl však k závěru, že jmenovanému postačí uložení trestu výchovného a ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku, mu uložil trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 let (viz výrok tohoto rozsudku). Soud odvolací tak vycházel především ze stupně škodlivosti jednání obžalovaného a výše způsobené škody, kdy vzal v úvahu i jeho současné sociální postavení a časový odstup od doby páchaní trestné činnosti. V tomto smyslu neshledal ani odvolací soud nezbytnost uložení peněžitého trestu, proto znovu ani neověřoval sociální postavení obžalovaného v tomto smyslu, zejména jeho výdělkové poměry apod., neboť uložení peněžitého trestu v daném případě neshledal důvodným. V tomto smyslu má za to, že soud I. stupně rozhodl o uložení tohoto trestu nesprávně a nepřiměřeně.

Pokud jde ovšem o odvolací námitky směřující proti rozhodnutí o náhradě škody, s těmito se odvolací soud neztotožnil. Soud I. stupně určil obžalovanému A. povinnost k náhradě škody a to ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr. řádu ČSOB pojišťovně a. s. se sídlem Pardubice, Zelené předměstí, Masarykovo náměstí, ve výši 3.000,- Kč, kdy toto rozhodnutí je správné, kdy poškozená se řádně a včas se svým nárokem připojila k trestnímu řízení (skutek č. 18). Pokud jde poté o rozhodnutí o společném a nerozdílném uhrazení škody s odsouzenou Janou H. České pojišťovně a. s., se sídlem Spálená 75/16 Praha 1, IČ:45272956 částkou 80.000,- Kč, shledal rovněž soud odvolací toto rozhodnutí za správné. V tomto smyslu tedy nedošlo ke změnám v rozhodnutí o náhradě škody u obžalovaného A..

22. Ze shora uvedeného vyplývá, že odvolací soud vyhověl odvolacím námitkám obou obžalovaných, avšak u obou toliko z části. Dle názoru odvolacího soudu však podstatná část odvolacích námitek směřovala proti rozhodnutí o uložených trestech. V tomto smyslu soud odvolací námitkám obžalovaných vyhověl tak, jak je přesně specifikováno v předmětném rozsudku. Jinak je třeba zdůraznit, že pokud jde o výroky o vině u obou obžalovaných, výrok y o náhradě škody u obžalovaného A. a výroky týkající se pravomocně odsouzeného Jany H., zůstal napadený rozsudek nezměněn.

23. Ze všech těchto důvodů bylo rozhodnuto tak, jak shora uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný.

Za splnění podmínek § 265a a § 265b tr. řádu však lze proti němu podat **d o v o l á n í**, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve

prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr. řádu nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha, dne 11. června 2019

JUDr. Hana Hubáčková, v.r.
předsedkyně senátu